

Податкова консультація

Державна фіскальна служба України розглянула звернення щодо можливості включення покупцем до податкового кредиту суми ПДВ згідно податкової накладної та, керуючись статтею 52 розділу II Податкового кодексу України (далі – ПКУ), повідомляє.

Як зазначено у зверненні, платником у видатковій накладній зазначено декілька позицій склопакетів з різними розмірами (відповідно до розмірів склопакетів), а їх кількість визначено у штуках. Всі позиції склопакетів незалежно від розмірів мають однакові номенклатуру та ціну за одиницю продукції. У податковій накладній платником вказано одну узагальнюючу позицію, де у графі 6 «кількість (об'єм, обсяг)» зазначено загальну площу всіх склопакетів (з різними розмірами) без вказання їх кількості.

Відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, регулюються нормами ПКУ (пункт 1.1 статті 1 розділу I ПКУ).

Правові основи оподаткування ПДВ встановлено розділом V та підрозділом 2 розділу XX ПКУ.

Підпунктом 201.1 статті 201 розділу V ПКУ визначено обов'язкові реквізити податкової накладної, до яких, зокрема, належить опис (номенклатура) товарів/послуг та їх кількість (об'єм, обсяг).

Правила формування податкового кредиту та вимоги до його документального підтвердження встановлені статтями 198 та 201 розділу V ПКУ.

Згідно з підпунктом «а» пункту 198.1 статті 198 розділу V ПКУ до складу податкового кредиту відносяться суми податку, сплачені/нараховані у разі здійснення платником податку операцій з придбання або виготовлення товарів.

Податкова накладна та/або розрахунок коригування до неї, складені та зареєстровані в Єдиному реєстрі податкових накладних (далі – ЄРПН) платником податку, який здійснює операції з постачання товарів/послуг, є для покупця таких товарів/послуг достатньою підставою для нарахування сум податку, що відносяться до податкового кредиту, як визначено пунктом 201.10 статті 201 розділу V ПКУ.

Тобто, враховуючи норми статті 198 та пункту 201.10 статті 201 розділу V ПКУ покупець формує податковий кредит за операцією з придбання товарів/послуг на підставі податкової накладної, складеної за такою операцією, за допомогою якої можливо ідентифікувати здійснену операцію, та не має права включити до податкового кредиту суму ПДВ, зазначену у податковій накладній, у якій допущено помилку в обов'язкових реквізитах визначених пунктом 201.1 статті 201 ПКУ, якщо помилки в реквізитах такої накладної заважають ідентифікувати здійснену операцію, її зміст, навіть за умови реєстрації такої податкової накладної в ЄРПН.

Водночас пунктом 2 статті 3 Закону України від 16 липня 1999 року № 996-XIV «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» (далі – Закон № 996-XIV) передбачено, що податкова, статистична та інші види

звітності, що використовують грошовий вимірник, ґрунтуються на даних бухгалтерського обліку.

Статтею 1 Закону № 996-XIV визначено, що первинний документ – документ, який містить відомості про господарську операцію.

При цьому відповідно до пункту 44.1 статті 44 розділу II ПКУ для цілей оподаткування платники податків зобов'язані вести облік доходів, витрат та інших показників, пов'язаних з визначенням об'єктів оподаткування та/або податкових зобов'язань, на підставі первинних документів, реєстрів бухгалтерського обліку, фінансової звітності, інших документів, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків і зборів, ведення яких передбачено законодавством.

Платникам податків забороняється формування показників податкової звітності, митних декларацій на підставі даних, не підтверджених документами, що визначені абзацом першим пункту 44.1 статті 44 розділу II ПКУ.

Відповідно до пункту 6 розділу III Порядку заповнення і подання податкової звітності з податку на додану вартість, затвердженого наказом Міністерства фінансів України 28.01.2016 № 21, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 29.01.2016 за № 159/28289, платник податку самостійно обчислює суму податкового зобов'язання, яку зазначає в податковій звітності. Дані, наведені в податковій звітності, мають відповідати даним бухгалтерського та податкового обліку платника.

Враховуючи вищевикладене та те, що для отримувача товарів/послуг підставою для нарахування сум податку, що відносять до податкового кредиту, є податкові накладні, отримані з ЄРПН, платник має право на віднесення до податкового кредиту сум ПДВ згідно складених та зареєстрованих в ЄРПН податкових накладних, сформованих на підставі первинних бухгалтерських документів.

Індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію (пункт 52.2 статті 52 розділу II ПКУ).